Lietas Nr. 128024414
Lietas arhīva Nr. 1-0244-14/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 16.maijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa:

tiesnese G.Viļumsone 2014.gada 16.maijā rakstveida procesā, Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/ sūdzību par Ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 27.marta lēmumu Nr. 10/ZV147174/1, ar kuru atstāts negrozīts 2014.gada 28.februāra administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.147174.

Aprakstošā daļa

2014.gada 12.februārī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors R.Maklakovs sastādīja protokolu, kurā konstatēts, ka /pers. A/ 2014.gada 12.februārī plkst.17.08 Rīgā, pie Brīvības bulvāra 34.nama, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, vadot transporta līdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apstājas 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādejādi neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumus Nr. 571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" 135.11.punktā minētās prasības, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktā. Par pārkāpumu pieteicējs ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektora pieņemto lēmumu sodīts ar protokollēmumu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktu ar naudas sodu trīsdesmit *euro* apmērā.

Nepiekrītot Rīgas Pašvaldības policijas inspektora R.Maklakova 2014.gada 12.februāra lēmumam (administratīvā pārkāpuma protokolam ZV Nr. 147174) /pers. A/ 2014.gada 24.februārī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšniekam A.Monahovam iesniedza sūdzību, kur norāda, ka nepiekrīt uzliktajam sodam, jo strādājot sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Blands" uzdevumā veic pasažieru komercpārvadājumus un viens no pasažieriem esot uzrādījis invalīda apliecību un līdz ar to ir apstājies pie zīmes Nr. 326, lai izlaistu šo pasažieri un balstījās uz LR Ministru kabineta 204.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571, ,,Ceļu satiksmes noteikumi" 288.panta 3.punktu.

Rīgas pašvaldības policija Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks A.Monahovs 2014.gada 27.martā pieņēma lēmu atstāt negrozītu pieņemto lēmumu ZV Nr. 147174 par administratīvā soda piemērošanu un norāda, ka uz šo argumentu tiek norādīts, ka pieteicējs minēto faktu par to, ka, vadot transporta līdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un izlaida pasažieri - invalīdu, nekādi nav pierādījis. Protokola sastādīšanas brīdī pieteicējs, nav informējis Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektoru R.Maklakovu par to, ka, vadot transporta līdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pieteicējs apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un izlaida pasažieri - invalīdu. Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors R.Maklakovs ziņojumā norāda, ka, konstatējot pārkāpuma faktu, no transporta līdzekļa ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nav izkāpis neviens pasažieris ar redzamām invaliditātes pazīmēm.

Autopārvadājumu likuma 1.panta 22.punktā un 1.panta 28.punktā ir sniegts termiņu ,,pasažieris" un ,,pārvadātājs" skaidrojumi. Savukārt Autopārvadājumu likuma 37.pants nosaka, kādai līguma formai jābūt starp pārvadātāju un pasažieri. Saskaņā ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes rīcībā esošo informāciju, SIA ,,Blands" nav reģistrēts kā pasažieru regulārais pārvadātājs Rīgas pilsētā. Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 37.panta 2.daļu, starp pārvadātāju un pasažieri bija jānoslēdz līgums.

Ja pieteicējs ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Blands" autovadītājs /pers. A/, veicot komercpārvadājumus, būtu ievērojis Autopārvadājumu likuma 37.panta 2.daļas nosacījumus, tad viņam iesniegumā, ar kuru tika apstrīdēts lēmums, vajadzēja norādīt personu, kura viņam it kā uzrādīja invalīdu stāvvietas izmantošanas karti-.

Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde šo pieteicēja argumentu uzskata par nepamatotu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.punktu un 288.3.punktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.punktu un 288.4.punktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta pasažieru iekāpšana un izkāpšana pasažieru sabiedriskajos transportlīdzekļos to pieturās.

Transporta līdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti un tas nav pasažieru sabiedriskais transportlīdzeklis.

Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes darbiniekam bija pamats piemērot naudas sodu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{10}.panta 2.daļas 8.punktu, līdz ar ko šajā lietā apstākļi tika izvērtēti atbilstoši visām materiālo tiesību normām.

Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$panta 2.daļas 8.punkta paredzēto pārkāpumu var piemērot tikai divus administratīvos sodus - vai nu brīdinājumu vai arī naudas sodu trīsdesmit *euro* apmērā. Izvērtējot to, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts vietā, kur jebkura neatļautā vietā vai veidā novietota automašīna rada traucējumus brīvi pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, par izdarīto administratīvo pārkāpumu nav pamata piemērot tik mazu sodu kā brīdinājums, līdz ar to pamatoti un samērīgi ar pārkāpuma raksturu ir piemērots naudas sods trīsdesmit *euro* apmērā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta 2.daļa nosaka, ka, uzliekot administratīvo sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Šajā gadījumā pieteicējs nav norādījis nevienu atbildību mīkstinošu apstākli, līdz ar ko Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde nevērtē atbildību mīkstinošos apstākļus un nevērtē arī atbildību pastiprinošos apstākļus, jo uz šī lēmuma sastādīšanas brīdi tādi nav konstatēti. Šajā gadījumā netiek vērtēta arī pārkāpēja personība vai mantiskais stāvoklis, jo pieteicējs nav norādījis nevienu faktu, kas ļautu objektīvi spriest par šiem kritērijiem. Uzliekot administratīvo sodu, tiek ņemts vērā administratīvā pārkāpuma raksturs un, kā norādīts iepriekš, pārkāpuma raksturs pilnībā pieļauj piemērot naudas sodu trīsdesmit *euro* apmērā un šāds soda apmērs ir samērīgs ar to. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta 2.daļa nosaka, ka, uzliekot administratīvo sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Šajā gadījumā pieteicējs nav norādījis nevienu atbildību mīkstinošu apstākli, līdz ar ko Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde nevērtē atbildību mīkstinošos apstākļus un nevērtē arī atbildību pastiprinošos apstākļus, jo uz šī lēmuma sastādīšanas brīdi tādi nav konstatēti. Šajā gadījumā netiek vērtēta arī pārkāpēja personība vai mantiskais stāvoklis, jo pieteicējs nav norādījis nevienu faktu, kas ļautu objektīvi spriest par šiem kritērijiem. Uzliekot administratīvo sodu, tiek ņemts vērā administratīvā pārkāpuma raksturs un, kā norādīts iepriekš, pārkāpuma raksturs pilnībā pieļauj piemērot naudas sodu trīsdesmit *euro* apmērā un šāds soda apmērs ir samērīgs ar to.

Par Rīgas pašvaldības Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2014.gada 27.marta lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību, kuras pamatojums norādīts sekojoši:

Lēmumā norādīto secinājumu uzskata par nepamatotu, jo neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu transportlīdzekļa vadītājam, kas pārvadātāja uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus, noskaidrot pasažiera personību, A.Monahovam pasažiera personas dati nebija zināmi. Līdz ar to lūgts minēto lēmumu atcelt.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, secina, ka lēmums ir atstājams negrozīts.

Latvijas administratīvā pārkāpuma kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas administratīvā pārkāpuma kodekss paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Saskaņā ar Latvijas administratīvā pārkāpuma kodeksa 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī fotouzņēmumi.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 28.februārī plkst.16.08 transportlīdzeklis stāvēja protokollēmumā un tam pievienotajos fotoattēlos norādītajā vietā. Lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējas darbībās ir konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$panta otrās daļas 8.punktā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs ir apstājies ceļa zīmes Nr. 326 (Apstāties aizliegts) zīmes darbības zonā un saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 37.panta 2.daļas nosacījumu nav norādījis personas datus, kurš tika izlaists ar invalititādes apliecību.

No lietā esošajiem fotoattēliem redzams, ka sūdzības iesniedzējs ar apturējis transportlīdzekli pie ceļa zīmes Nr. 326 (Apstāties aizliegts) zīmes darbības zonā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs 2014.gada 28.februārī, apstājies ceļa zīmes Nr. 326 (Apstāties aizliegts) zīmes darbības zonā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.10panta otrās daļas 8.punktu ar naudas sodu trīsdesmit *euro* apmērā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Ja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvo pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta otrajā daļā.

Tiesa, pārbaudot to vai pieņemot lēmumu, ir ievēroti procesuālie un formālie priekšnoteikumi, konstatē, ka lēmums pieņemts atbilstoši iestādes kompetencei, veicot lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, lēmumā ir atsauces uz piemērotajām tiesību normām.

A r lēmumu sūdzības iesniedzējs sodīts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$ panta otrās daļas 8.punktā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai pārsūdzētā lēmuma saturiska neatbilstība formālajām likuma prasībām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, savukārt sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa:

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{12}$ panta otrās daļas 1.punktu un $289.^{18}$ pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2014.gada 27.marta lēmumu Nr. /10/ZV147174/1 par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$ panta otrās daļas 8.punktā noteiktā un /pers. A/, personas kods /personas kods/, **sūdzību noraidīt**.

Spriedumu paziņot sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams no 2014.gada 16.maija.

Tiesnese G.Viļumsone